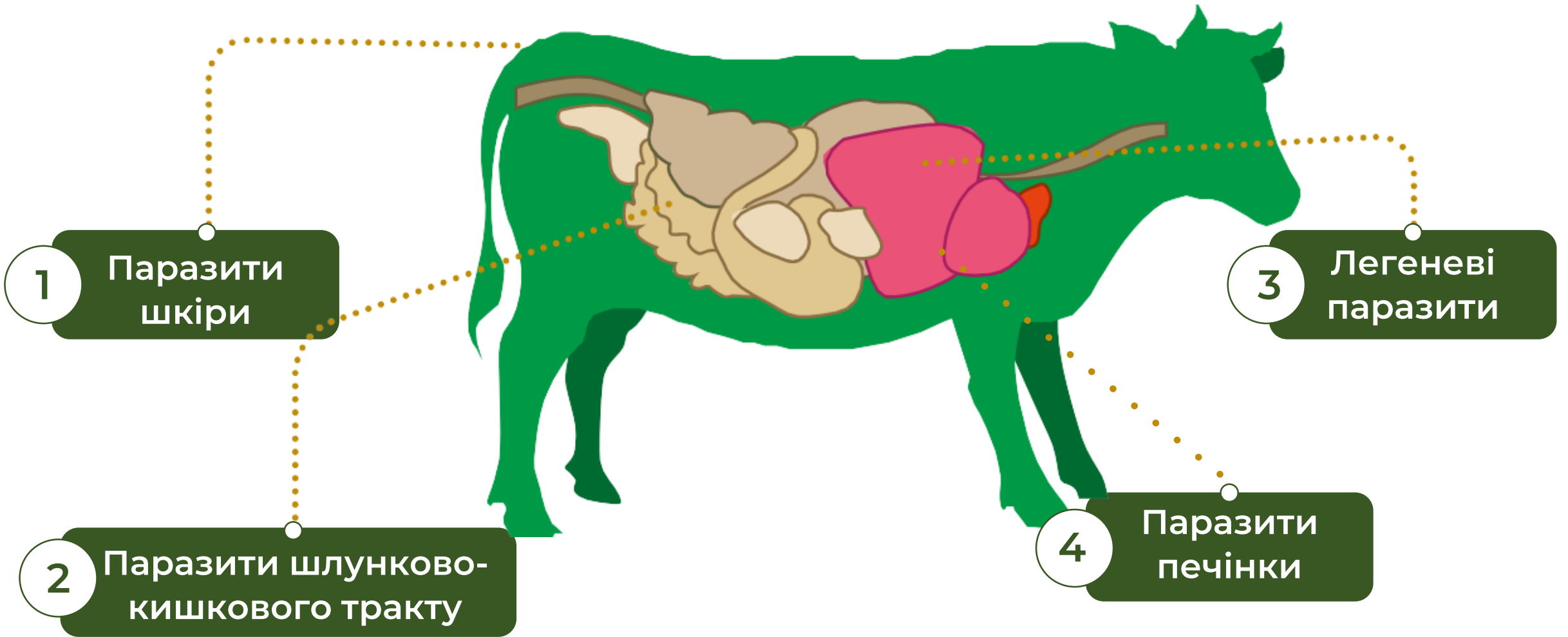

ПРОФІЛАКТИКА ПАРАЗИТАРНИХ ХВОРОБ

Паразити великої рогатої худоби

Паразити є природною частиною екології, в якій еволюціонувала велика рогата худоба. Паразити потребують господаря, щоб вижити

Вплив паразитів на тварин

- ↓ зниження темпів зростання тварин
- ↓ зниження репродуктивних показників
- ↓ вибракування частин туші при забої
- ↓ зниження вироблення молока
- ↓ пошкодження шкіри та шерсті
- ↓ заподіяння смерті

Принципи боротьби з паразитами

Для отримання найкращих шансів на успіх програма боротьби з паразитами на молочній фермі повинна поєднувати розумне використання хімікатів із керуванням випасом і використання факторів стійкості хазяїна (тварини).

Підходи до боротьби з паразитами

До того часу, коли у тварини з'являться клінічні ознаки зараження паразитами, вже відбудуться значні втрати продуктивності і власник отримає збитки.

Профілактика краще, ніж лікування.

Планування захисту Ваших тварин на фермі

Планування має включати те, як контролювати паразитів у худобі, які вже є на фермі, а також варіанти лікування та проведення карантину для введеної в стадо худоби перед випуском її на пасовище.

1

Цілеспрямована дегельмінтизація осіб

із високими клінічними ознаками паразитизму (діарея, анорексія, кількість фекальних яєць, тощо)

3

Масова обробка групи тварин

може бути дуже ефективною для сприяння загальної продуктивності стаду, зменшуючи розвиток резистентних паразитів, одночасно знижуючи рівень забруднення пасовищ

2

Дегельмінтизація тварин

перед виходом на пасовище

4

Завжди дегельмінтизація

закуплених тварин

Моніторинг худоби

Пасовище

З метою контролю здоров'я тварин необхідно щодня оглядати після повернення із пасовища

Вода

Необхідно оцінювати чи для тварин достатньо прісної води на пасовищі

Рани

Чи були вони поранені чи кульгаві?

Ослаблені

Чи є тварини ослаблені, відстають при переміщенні?

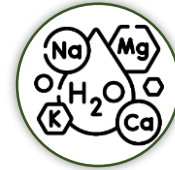
Діарея

Чи є у тварин діарея?

Рубець

Слідкуйте за станом наповнення рубця і волосяним покривом

Мінеральні речовини

Чи достатнє забезпечення тварин поживними і мінеральними речовинами, вітамінами і мікроелементами

Дегельмінтизація

У різних тварин різні потреби в дегельмінтизації

1

Хорошим способом визначити, яких тварин потрібно лікувати, є проведення постійного контролю за тваринами.

2

Слідкуйте за ознаками ненормальної поведінки та зовнішнім виглядом тварин та регулярно перевіряйте рівень анемії на слизових оболонках повік, ясен або вульви тварини.

3

Якщо слизові оболонки у тварини червоні або червоно-рожеві, це не анемія, а якщо рожево-білі або білі, то у тварини анемія, і їх потрібно лікувати від паразитів.

Поліпшення харчування

Тварини, які страждають від нестачі води або мають низький рівень харчування, більш сприйнятливі до паразитів.

Необхідно постійно контролювати рівень паразитів у цих тварин, особливо якщо умови середовища сприяють розвитку паразитів.

Управління пасовищами

Пасовищами необхідно управляти за допомогою сівозміни, альтернативного випасу, сінокосіння та ротаційного обробітку. Так можна значно зменшити кількість інфекційних личинок на пасовищі.

Оцінка безпечності пасовища

Щойно засіяне пасовище (найбезпечніше)	1
Пасовище, яке використовувалось як сінокіс у попередньому році	2
Пасовище, на якому з серпня попереднього року: а) випасалися лише коні, вівці чи кози або б) яке із серпня попереднього року використовувалося лише для скошування	3
Забруднене пасовище, на якому до 1 червня цього року не було худоби	4
Використання забрудненого пасовища після скошування з негайним видаленням скошеної трави, особливо коли погода суха та сонячна	5
Забруднене пасовище після скошування та тривалого перебування скошеної сировини на пасовищі (виробництво сіна або силосу)	6
Весняне використання забрудненого пасовища після зимової перерви	7
Забруднене пасовище після попереднього випасу великої рогатої худоби цього року з використанням скошувань між ними	8

Керування пасовищем

Чергування пасовищ є одним із способів запобігти надмірному випасу, що підвищує ризик розвитку паразитів. Яйця внутрішніх паразитів потрапляють на пасовище із гноєм худоби та досягають інфекційної стадії через 6 днів.

Якщо поля розділені тимчасовою огорожею, а тварини переміщуються на нову територію кожні шість днів, тварини виходять зі старого поля до того моменту, коли паразити досягнуть інфекційної стадії.

Личинки можуть виживати до 120 днів у прохолодних і вологих умовах, але гинуть набагато швидше під прямими сонячними променями у жарку суху погоду.

Шляхи профілактики зараження тварин

- Зменшити щільність тварин на пасовищі
- Регулярний контроль за тваринами
- Випасання тварин вранці тільки після висихання першої роси (оскільки личинки частіше зустрічаються у вологій траві)
- Годуйте тварин із годівниць, а не з землі, щоб зменшити ризик зараження паразитами. Годівниці, відра з водою та корита слід регулярно очищати, щоб запобігти фекальному забрудненню.
- Не згодовувати свіжий зелений корм із забруднених пасовищ
- Розкидати свіжий гній тільки на ріллі або використовувати його для пасовиська, де не стоїть худоба
- Карантин та дегельмінтизація всіх новоприбулих жуйних тварин

Хороший загальний стан пасовища протягом усього сезону випасу гарантує благополуччя та продуктивність стада, а також хорошу стійкість до ендопаразитів.